

PERGALĖ

1. I. ARLIJEVSKIS, Tarybiniam Raudonajam Kryžiui — 40 metų — 2 psl.
2. Z. VAITKEVIČIUS, Ką gali duoti 100 tonų durpių — 3 psl.
3. V. APETAS, Įgyvendinsime sėjomainą—palkelsime derlių — 3 psl.

ATEINANTIS SEPTYNMETIS — ŠLOVINGAS PLAČIOS KOMUNIZMO STATYBOS ETAPAS

Perspektyvos taps tikrove

Susipažįstant su kontroliu skaičius. Kasmet roliniais skaičiais TSRS liaudies ūkiui išvystyti 1959—1965 metais kiekvieno tarybinio žmogaus širdis prisipildo pasidžiavimo mūsų Tėvyne jausmu.

Si didinga programa brangi mums todėl, kad joje numatytos svarbios priemonės tolesniam kolūkinio kaimo klestėjimui. Metai, praėję nuo XX-jo partijos suvažiavimo, mūsų kolūkiui buvo ekonominio augimo metais. Per šį laikotarpį žymiai aukštesnį lygį pakilo mūsų kolūkių ekonomika, padidėjo pajamos, 2,5 karto išaugo visuomeninis gyvulių skaičius, jų produktyvumas, apie du kartus pakilo laukų derlingumas, pagerėjo kolūkiečių buitis.

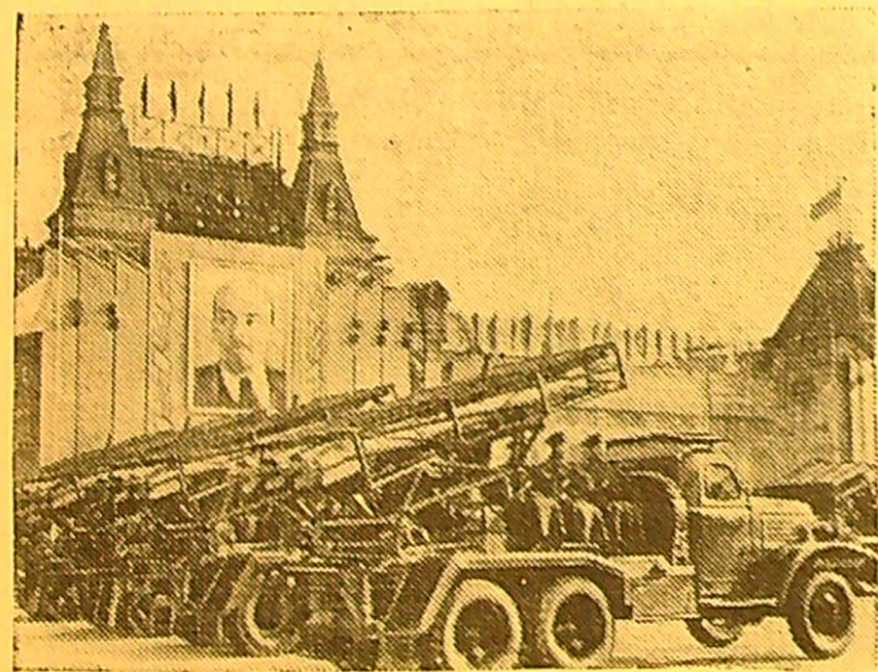
Dar didesnės perspektyvos atsiveria prieš mus vykdamas septynmečio planą. Dabar mes numatome priemonės tolesniam visuomeninio ūkio išvystymui. Iki 1965 metų melžiamų karvių skaičius kolūkyje išaugs iki 220. Tris kartus padidės kiaulių skaičius. Kasmet valstybei pristatysime ne mažiau kaip 500 bekonų. Vystant visuomeninę gyvulininkystę išskyla reikalas turėti geras patalpas, tvirtą pašarų bazę. Artimiausiais metais numatome pastatyti 400 vietų kiaulidė, žymiai išplėsti saldžiojo lubino, kukurūzų, bei daugiamėčių žolių pasėlius. Greta to įsisavinsime ne mažiau 60 ha pelkėtų pievų. Tam tikslui atlektelėje bus plačiai atlikti melioracijos darbai.

Plačiai išvystyti melioracijos darbus numatome ne vieni mes, o ir daugelis rajono kolūkių, todėl atsižvelgiant į tai prie Zarasų RTS esančiam melioratyviniam būriui reikia iš pagrindų pagerinti savo darbą ir užtikrinti spartų melioracijos darbų vykdymą kiekviename kolūkyje.

Sie mūsų planai yra pagrįsti, realūs ir kolūkiečiai juos įgyvendins.

P. Binkis

P. Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas

VOS tik aušrinė sužibo dangaus skliaute, stovykla atgijo. Partizanų veidai švitėjo džiaugsmu. Kaip niekada jūriai sukosi virėjas. Kvepėjo garuojanti sriuba. Sklido gairinantis pušų aromatas. Pro iškerojusias šakas sklėdėsi diena. Partizanai rateliu apsupo grįžusį iš sargybos Vyta.

Naktis buvo rami, pasakojosi jis. — Jokio krebždesio, šnabždesio. Staiga girdžiu: toluose nuaidi duslus trumpas griausmas. Vėliau tan-

kėja dūžiai, priešingoje pusėje atsiliepia aidas ir vėl tylu. Paryčiu atskiri „griaustinio“ smūgiai susilieja į vieną bendrą ūžesį. — Mūsiškiai pliekia! — pasigirdo bendras partizanų džiaugsmas. Tai buvo 1944 metų liepos mėnesį, kai su rytmečio aušra į tolimą mišką kempelį atsikrėdo tarybinės artilerijos aidas — pirmoji žinia, kad frontas jau čia pat. Išvadavimo rytas beldėsi į duris. Tiesa, mes nebuvo atitrūkę nuo gyvenimo.

Pilniau išnaudokime rezervus

Mūsų partijos nubrėžta nauja ekonominė programa tikrai stebina pasaulį savo grandioziškumu. Septynmečio planas numato neregėtus tolesnio žengimo pirmyn, kuriant komunistinę visuomenę, tempus.

Partijos keliami žemės ūkio darbuotojams uždaviniai yra visiškai realūs ir įvykdomi.

Peržvelkime skaičius. Drg. N. Chruščiovo pranešimo tezėse nurodoma, kad Lietuvos TSR 1965 metais mėsos gamyba turės padidėti 1,5 karto ir pieno—1,8—1,9 karto, palyginti su 1957 metais. Praėjusiais metais mūsų kolūkis gavo 100 ha žemės ūkio naudmenų po 208 cnt pieno ir 32 cnt mėsos, o rajone visuomenėje pagaminta po 95 cnt pieno ir po 20 cnt mėsos. Pasiekus atsiliekantiems kolūkiams mūsų artelės pasiektą lygį, septynmečio plano uždaviniai gaminant mėsą bei pieną bus viršyti.

O juk priešakiniai kolūkiai, jų tarpe ir mūsų, turi daug neišnaudotų galimų. Pieno gamybą reikia di-

dinti daugiausia karvių produktyvumo padidinimo sąskaita. Pieno primelžimai kol kas dar žemi. Tolesnio artelės ekonomikos pakilimo septynmečio plane, kurį mes ruošiamo, numatoma pasiekti, kad kiekvienam 100 ha žemės naudmenų būtų per metus gauta po 360 cnt pieno, primelžiant iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 3000 kg pieno, mėsos — po 64 cnt. Užsibrėžiame uždavinį žymiai padidinti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą, kad vidutinis derlius — 16 cnt grūdų ir 160 cnt bulvių iš hektaro—būtų pastovus.

Vykdydami partijos nurodymus, mūsų kolūkiečiai pakels žemdirbystės bei gyvulininkystės kultūrą, skirs rimtą dėmesį darbo našumo pakėlimui, pašarų bazės sustiprinimui, pilnesniam turimų rezervų išnaudojimui ir įvykdys septynmečio planą prieš laiką.

J. Kazanovas

Stalino vardo kolūkio pirmininkas

GRANDIOZINĖ PROGRAMA

Visą mūsų neaprepiamą Tarybų šalį apskriejo džiugi žinia apie įvykusį TSKP Centro Komiteto Plenumą. Tarybiniai žmonės karštai sutiko paskelbtas spaudoje drg. N. Chruščiovo pranešimo TSKP XXI suvažiavime „1959—1965 metų TSRS liaudies ūkio vystymo kontroliniai skaičiai“ tezes.

Mane šiame dokumente džiugina paspartinto mūsų šalies liaudies ūkio vystymo ir darbo žmonių gyvenimo lygio kėlimo skaičiai. Į aukštą lygį ateinančiame septynmečiu pakils mūsų žemės ūkis. Darbo žmonės gaus dar daugiau žemės ūkio produktų. Reikia tik pa-

galvoti: tokios svarbios techninės kultūros, kaip bulvių, bendras surinkimas 1965 metais pakils iki 147 milijonų tonų, palyginti su 88 milijonais tonų 1957 metais. Žymiai bus padidintos šios kultūros paruošos. Štai ir dabar kasmet mūsų krakmolo fabriko perdirba vis daugiau bulvių. Jeigu 1957 metais buvo paruošta 2270 tonų bulvių, tai šiais metais — 2500 tonų.

Vadinasi, ir maisto pramonės darbuotojams ateinančiame septynmečiu teks gerokai padirbėti. Anksčiau mūsų fabrikas per metus pagamindavo 300 tonų krakmolo. Jau šiais metais mūsų

darbininkai pagamins apie 500—600 tonų krakmolo.

Žymiai pakils pagaminto krakmolo kiekis jau pirmais septynmečio metais, kada vietoje senojo, mažai pajėgaus fabriko išaugs nauja, žymiai galingesnė krakmolo gamybos įmonė.

Didžią ekonominę programą numatė mūsų Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė išvystant liaudies ūkį. Mūsų įmonės kolektyvas nepagailės jėgų, kad ši programa būtų įgyvendinta.

J. Grikinis

Zarasų krakmolo fabriko direktorius

TAIKOS SARGYBOJE

Tarybinės Armijos pergalingas žengimas, fašistų traukimas, panika, kurią nešė „garsiosios“ reicho armijos bėgliai (keletą jų buvome pamėję į nelaisvę) mums buvo žinomi dalykai. Tačiau vis tik tas pirmosios kanonados bildesys giliai įstrigo į širdį.

Siuo metu, kai lapkričio 19-ąją visa mūsų didžioji šalis pažymi Tarybinės artilerijos dieną, atmintyje išskyla tas neužmirštas patrankų šūvių aidas.

Tarybinės artilerijos salvės skelbė daugeliui

pavergtų bei engtų tautų naują laisvo gyvenimo rytą. Daugumas buvusių artileristų šiandien šaukiniai dirba taikos statybos baruose. Jų kovinius nuopelnus rodo šimtus tūkstančių krūtininių puošią ordinai ir medaliai. Jų tarpe — 1800 narsių jų nešioja auksines Didvyrio žvaigždutes.

Fašistams užpuolus mūsų šalį, prabilę tarybinės artilerijos pabūklai nutilo tik galutinai sutriuškinus klastingą priešą. Puolime artilerija buvo svarbiausia ugnies smogiamoji jėga. Jos ug-

nies uraganas naikino storiausias betono sienas, lygino apkasus, blindžus, naikino priešų gyvąją jėgą ir techniką, tiesė kelių tankams ir pėstininkams. Mūsų artilerija viešpatavo mūsų laukuose. Narsiuosius artileristus viskuo aprūpindavo užnugaris.

Vykdydama taikią politiką, Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė nuolat rūpinasi socialistinės Tėvynės saugumu, jos gynybinio pajėgumo stiprinimu. Tarybinė Armija ir jos smogiamoji jėga — artilerija aprū-

TAIKA — laimė

Lapkričio 17 dieną Zarasų rajono kultūros namų salėje buvo gausu miesto darbininkų ir tarnautojų, vyresniųjų klasių moksleivių. Salėje vos tilpo miestiečiai, atėję į vakarą, skirtą šventai tautų kovai už taiką.

Rajono vykdomojo komiteto liaudies švietimo skyriaus vedėjas drg. Budavičius padarė pranešimą apie viso pasaulio darbo žmonių masių judėjimą už atominio ir vandeningo ginklo uždraudimą, už naujo karo išvengimą.

Pensininkas drg. Svirskis, M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos moksleivė Zagorskytė ir kiti karštai kvietė susirinkusius įnešti savo indėlį taikai išsaugoti.

Vakaro metu buvo priimta rezoliucija, kurioje išreiškiamas nepalaužiamas zarašiečių noras apginti taiką.

V. Savinas

Tai šeiminikiška!

Panaudojami ir arkliai

Capajevos vardo kolūkio laukininkai išnaudoja palankias rudens dienas dirvai ruošti būsimųjų metų vasarajui. Dirvos ariamos daugumoje traktoriais. Bet trečioje, drg. Aliejūno vadovaujamoje, laukininkystės brigadoje tam reikalui panaudojami ir arkliai.

Kiekvieną dieną drg. Aliejūnas išskiria arimo darbams 4—5 poras arklių. Arkliais įdirbami nedideli, 50—70 arų dydžio sklypai. O traktoriai panaudojami stambesniuose masyvuose.

Gera arija arkliais trečioji brigada laukininkai drg. drg. Vežukas, Sinkevičius, Dubakas ir kiti.

S. Savičenko

kolūkio traktorinės brigados prikabinėtojas

pinta visais šiuolaikiniais ginklais ir kovine technika, tvirtai stovi socializmo, taikos sargyboje.

K. Bieliauskas

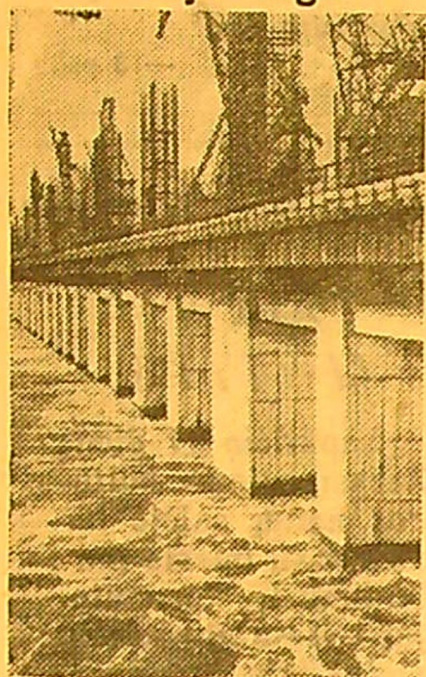
Nuotraukoje: šiuolaikinė tarybinė artilerija Didžiojo Spalio švenčių parade Maskvoje, Raudonojoje aikštėje.

E. Jevzerichino

(TASS-ELTA) nuotr.

Volgos vanduo teka nauja vaga

VOLŽSKIJ (STALINGRADO SRITIS). Stalingrado hidroelektrinės statytojai šiomis dienomis vykdo puikius darbo žygius TSKP XXI suvažiavimo garbei. Dar neseniai Volga laisvai nešė pro 300 metrų žiotį daugiau kaip 4000 kubinių metrų vandens, per vieną sekundę, o dabar čia per trumpą laiką įrengta užtvanka, ir Volga nutekėjo nauja vaga.

Nuotraukoje: Volgos vandenys eina pro betoninius Stalingrado HES įrenginius. (TASS).

KOLŪKINIO KAIMO ŽMONĖS

Veteranas lieka rikiuotėje

Archipas Ivanovas — kaip iš pieno džiaugiasi kiekviena praėjusia diena, kiekvienu auštančiu rytu. O kaip nesidžiaugti! Pažvelk į platų asfaltuotą kelią, kuriuo dumia virtinės automašinių, mėlynų pūkų autobusai, ar mesk žvilgsnį į laukus, kuriuose nuo ryto ligi vakaro burzgia nuosavi, kolūkiniai, traktoriai, ar pažvelk į naują kaimyno gyvenamąjį namą — visur jauti gyvenimo džiaugsmą, visur matai kurybiško kolektyvinio darbo vaisius.

Nenoromis iškyla prisiminimai. Pragyventa nemažai — 76 metai. Ir tik dabar Archipas pažino džiaugsmą ir laimę. Ir net pasidarė gaila, kad gimei per anksti. Kad būtų galima numesti nuo pečių kokius 30 metų!

Paimkime štai Fomą Kasakovskį. Jaunas vai-

kas nutarė pasitarti su pačiu Archipu. — Jokių kalbų! Arklius prižiūrėsiu aš! — atsakė Archipas dvejojančiam brigadininkui.

Ivanovui sunku įsivaizduoti save sėdintį be darbo. Ypatingai jis pamėgo arklius. Tai buvo jau seniai, dar 1908 metais, kai Archipas tarnavo senosios rusų armijos raitininkų pulke.

Nuo pirmosios kolūkio įsteigimo dienos jis dirba arklininku. Štai ir dabar jis priėmė grupę arklių prižiūrėti žiemą. Ir ne tik priėmė, o pats su pagalbininku ir arklide atremontavo. Arkliams turi būti šilta ir jauku.

Štai koks jis, Archipas Ivanovas — kolūkio arklininkas, prityręs raitelis.

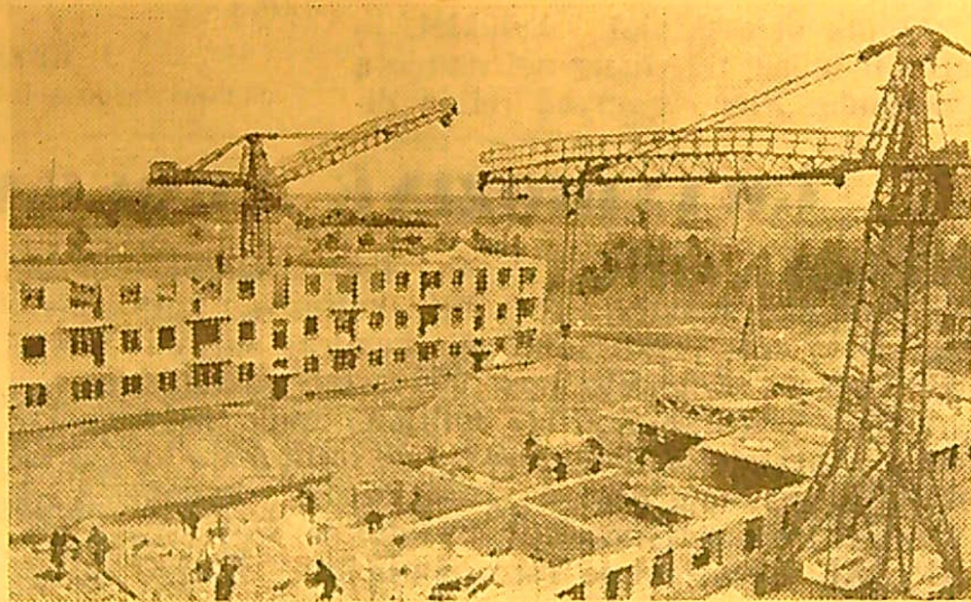
D. Zimariovas
Zdanovo vardo kolūkis,
II laukininkystės brigada

Mokslinio miestelio statyba Novosibirske

Novosibirsko Tarybiniam rajone 1200 ha plote išsivystė TSRS Mokslų akademijos Sibiro skyriaus mokslinio miestelio statyba. Čia bus pastatyta 14 mokslinių tyrimų institutų. Dabar čia statomi pirmųjų trijų institutų — hidrodinamikos, geologijos ir geofizikos pastatai, o taip pat gyvenamieji namai mokslininkams bei kiti pastatai.

Visuose „Akademstrojaus“ baruose darbininkai ir specialistai stoji į darbo sargybą TSKP XXI suvažiavimo garbei. Jie deda pastangas, siekdami iki šių metų pabaigos užbaigti hidrodinamikos instituto korpusą ir atiduoti eksploatacijai apie 40 tukstančių kvadratinį metrų gyvenamojo ploto.

Nuotraukoje: gyvenamųjų namų mokslininkams statyba TSRS Mokslų akademijos Sibiro skyriaus mokslo miestelyje. V. Leščinskio (TASS) nuotr.

Tarybiniam Raudonajam Kryžiui — 40 metų

ŠIANDIEN tarybiniam Raudonajam Kryžiui sukanka 40 metų.

Raudonojo Kryžiaus draugija egzistuoja daugiau kaip 90 metų. 1867 metais buvo įsteigta Rusijos sužeistiesiems bei sergantiesiems kariams globoti draugija, kuri 1879 metais buvo pavadinta Rusijos Raudonojo Kryžiaus draugija.

Iki Didžiojo Spalio socialistinės revoliucijos Rusijos Raudonojo Kryžiaus draugija buvo valdiška organizacija. Ji nebuvo surišta su darbo žmonėmis ir turėjo vos 39 tukstančių narių.

1864 metais Zenevos konferencijoje buvo įsteigta Tarybinė Raudonojo Kryžiaus organizacija. 1918 metų rugpjūčio mėnesį V. Leninas pasirašė Liaudies Komisarų Tarybos dekretą, kuriame buvo nubrėžti

Tarybinio Raudonojo Kryžiaus uždaviniai. Sutiniamai su dekretu, Tarybinis Raudonasis Kryžius tęsė toliau Rusijos Raudonojo Kryžiaus draugijos veiklą, kaip Tarybinių Raudonojo Kryžiaus narys, tačiau visai kitu socialiniu pagrindu, butent „plačiai įtraukiant į draugijos narius proletarines organizacijas, sąjungas bei įstaigas“. Netrukus po Didžiojo Spalio Raudonojo Kryžiaus draugijos buvo steigiamos nacionalinėse respublikose. Lietuvos TSR Draugija buvo įsteigta 1940 metais. Tarybinis Raudonasis Kryžius visuose mūsų socialistinės valstybės vystymo etapuose skirdavo visas savo jėgas sveikatos apsaugos organams keliamų uždavinių įvykdymui, vykdė sveikatos kėlimo bei sanitarinės-gyvybines prie-

mones, propagavo medicines bei sanitarines žinias gyventojų tarpe. Nuo 1926 metų Raudonojo Kryžiaus draugijos organizacijos pradėjo ruošti gyventojus sanitarinei gynybai: tukstančiai žmonių mokėsi rateliuose suteikti pirmąją medicininę pagalbą, buvo ruošiami sanitariniai būriai. Taip pat buvo įsteigtas platus kursų medicinos seserims ruošti tinklas. Pirmųjų penkmečių metais Tarybinis Raudonasis Kryžius aktyviai dalyvavo gerinant sanitarinių atžvilgiu gyventojų darbo ir buitines sąlygas, sudarydamas sanitarinius postus gamyklose, kolūkiuose, mokyklose, įstaigose.

Didžiojo Tėvynės karo metais Raudonojo Kryžiaus draugijos organizacijos išvystė energingą veiklą suteikiant pagalbą Tarybinės Armijos medi-

cininei - sanitarinei tarnybai, sveikatos apsaugos organams bei vietinei priešlėktuvinei apsaugai.

Karo metu Raudonojo Kryžiaus Draugijos organizacijos paruošė pusę milijono sanitarinių bei dešimtis tukstančių medicinos seserų, o metų pabaigai Raudonojo Kryžiaus organizacijos turėjo 500.000 donorų, kurie sistemingai duoda savo kraują sužeistiesiems bei ligoniams perpilti.

Pokariniu laikotarpiu Tarybinio Raudonojo Kryžiaus veikla buvo nukreipta į aktyvios pagalbos suteikimą sveikatos apsaugos organams vykstant sanitarinį - profilaktinį darbą gyventojų tarpe. Raudonojo Kryžiaus organizacija apmokė gyventojus pagal PSG ir BPSG (pasiruošęs sanitarinei gynybai, būk pasiruošęs sanitarinei gynybai) programą, sudarė platų sanitarinių būrių, sanitarinių postų tinklą, sustipri-

no medicininių bei sanitarinių žinių propagandą.

Remiantis TSKP XX suvažiavimo iškeltais sveikatos apsaugos organams uždaviniais, Raudonojo Kryžiaus draugijos organizacijos pagerino paskutiniiais metais ryšius su sveikatos apsaugos organais. Draugijos komitetai išplėtė organizacinį darbą didinant pirmųjų organizacijų tinklą bei įtraukiant gyventojus į draugijos narius. Tai matyti ir iš mūsų Zarasų rajono Raudonojo Kryžiaus draugijos organizacijos darbo. Nuo 1953 metų pirmųjų organizacijų skaičius padidėjo nuo 10 iki 49, tame skaičiuje kolūkiuose nuo 2 iki 22 organizacijų. Draugijos narių skaičius išaugo nuo 456 iki 1494 žmonių, tame tarpe kolūkiuose — nuo 93 žmonių iki 573. Jeigu 1953 metais rajone buvo įsteigta 9 sanitariniai postai, tai dabar rajone yra 96 sanitariniai postai.

Paskutiniaisiais metais Raudonojo Kryžiaus organizacijos įsteigė dvi sanitarines draugijas, pagerėjo medicinos - švietimo darbas, daugiau skaitoma paskaitų bei rengiama pasikalbėjimų sanitarinėmis temomis, pradėta leisti sanitarinius biuletenius (Turmanto ambulatorija, Kimbartiškių tarybinis ūkis, Imbrado ambulatorija). Pritraukti rezerviniai donoriai — 430 žmonių. Mokyklose yra 16 pirmųjų organizacijų su 625 nariais.

Neišsėmiama daugiapusiškai Tarybinio Raudonojo Kryžiaus veikla. Taikiam tautų bendradarbiavimui tarnauja Tarybinio Raudonojo Kryžiaus gydymo įstaigos užsienyje.

Visa Raudonojo Kryžiaus veikla kupina rūpinimosi žmogumi; jo gyvybės išsaugojimu bei prailginimu, taika visame pasaulyje, tautų laime ir draugyste.

I. Arlijevskis
Zarasų rajono vyr. gydytojas

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

Šiomis dienomis Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas apsvarstė klausimą dėl kovos prieš naminės degtinės gaminimą sustiprinimo respublikoje.

Priimtame nutarime pažymima, kad kova prieš naminės degtinės gaminimą pastaruoju metu ir sustiprėjo, tačiau šios rūšies nusikaltimai vis dar yra labai paplitę, ypač kaimo vietovėse.

Kova prieš naminės degtinės gaminimą bei girtavimą gali būti sėkminga ir duoti teigiamų rezultatų tik tuo atveju, jei į ją įsijungs plati visuomenė ir degtindarių atžvilgiu bus sudaryta nepakantų atmosfera.

Plačioji visuomenė šioje kovoje dalyvauja visiškai silpnai. Atskirų rajonų tarybinės, profesinės ir komjaunimo organizacijos, kolūkių valdybos bei kitos visuomeninės organizacijos neįsijungia į kovą prieš naminės degtinės gaminimą ir girtavimą. Užtuot mobilizavę darbininkus ir girtavimą kovai prieš degtindarius, vo žmones aktyviai kovai prieš degtindarius, prie tokių nusikaltimų. Pasitaiko atsitikimų, kai įvairių švenčių bei darbų užbaigimo progomis kolūkiuose išskiriami grūdai naminei degtinei gaminti, o degtindariams už jų darbą net priskaitomi darbadieniai.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas taip pat konstatavo, kad milicijos ir prokuratūros organų bei teismų vedama kova prieš naminės degtinės gaminimą ir jos parduvinėjimą vis dar neduoda reikiamų rezultatų.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas pareikalavo iš rajonų, miestų ir apylinkių Darbo žmonių deputatų tarybų vykdomųjų komitetų skirti rimtesnį dėmesį kovai prieš naminės degtinės gaminimą.

Lietuvos TSR sveikatos apsaugos ministru, švietimo ministru bei Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos pirmininkui pasiūlyta plačiau įtraukti medicinos darbuotojus, mokytojus bei kitus švietimo darbuotojus bei Politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos narius į darbą aiškinant alkoholio, ypač naminės degtinės, vartojimo kenksmingumą sveikatai ir girtavimo žalą visuomenei.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas atkreipė Respublikinės profesinių sąjungų tarybos ir Lietuvos LKJS Centro Komiteto dėmesį į būtinumą imtis priemonių įtraukti profsąjungų narius ir komjaunuolius į aktyvią kovą prieš naminės degtinės gaminimą bei girtavimą.

Lietuvos TSR vidaus reikalų ministru, teisingumo ministru ir respublikos prokurorui pasiūlyta sustiprinti kovą prieš naminės degtinės gaminimą bei pardavinėjimą. (ELTA).

Ekonominėmis temomis

KĄ GALI DUOTI 100 TONŲ DURPIŲ

Priešakinių mūsų respublikos kolūkių patyrimas rodo, kokią didelę ekonominę naudą duoda durpės panaudojant jas kraikui gyvulininkystės fermoms. Mūsų rajone, deja, ši vertinga priemonė dar plačiai nepraktikuojama. Durpės trąšai pradamos naudoti, bet kolūkiai iki šiol dar neorganizuojami ir jų panaudojimo kraikui. Būtina jau ateinančią žiemą fermose kaip galint daugiau panaudoti durpes kraikui. Tas duos galimybę sutaupti didelę dalį šiaudų bei sunaudoti juos kaip pašarą gyvuliams ir — kas svarbiausia — sukaupti daugiau vertingų organinių trąšų visuomeninių dirvų derlingumui kelti.

Presuotų durpių galima gauti Silutės durpyne. Kai kurie trumparegiai kolūkių vadovai galbūt numos ranka ir pasakys: „Nevertas avikailis išdirbimo. Brangiai atsieis atvežamas kraikas“.

O kaip yra iš tikrųjų? Paimkime pieštuką ir paskaičiuokime, kiek kainuos durpių įsigijimas ir kokią naudą turėsime panaudoję kraikui 100 tonų durpių.

Nusipirkti ir parsivežti 100 tonų durpių kainuos kolūkiai apytikriai 7—8 tūkstančiai rublių.

Sis kiekis durpių pakaks 80 tonų šiaudų kurių minimali kaina sudaro 7,5—10 tūkstančių rublių. Reikia pridėti, kad šiaudų, ypač pavasarį, ne taip lengva nusipirkti.

O juk aštuoniasdešimčia tonų stambių pašarų, ta sąlyga, jei jie racionaliai sunaudojami, galima išpenėti per žiemą apie 40 galvijų.

Tuo neapsiriboja ekonominė durpių panaudojimo trąšai nauda. Pa-keičiant šiaudų kraiką tckiu pat kiekiu durpių, mėšlo kiekis padidėja 10-cia procentų ir, kas labai svarbu, azoto kiekis mėšle padidėja 50 procentų.

Aukščiau pasakytam patvirtinti pateiksime dar vieną pavyzdį. 100 tonų durpių, sumaišytų su tokiu pat kiekiu mėšlo, turi 2000 kilogramų azoto. Mokslas ir praktika įrodė, kad 5 kg į dirvą įnešto azoto duoda 100 kg grūdų. Reiškia, 2000 kilogramų azoto, gauto iš 200 tonų durpių-mėšlo pūdinių, duos apie 40 tonų grūdų, kurių vertė valstybinėmis kainomis sudarys 28 tūkstančius rublių.

Durpių kraikas praktiškesnis ir tuo, kad gyvuliai gauna minkštą, šiltą bei sausą guolį, tuo pačiu teigiamai veikia į gyvulių sveikatą ir jų produktyvumą. Ypač naudinga praktikuoti tokį kraiką prieaugliui.

Mūsų paukščių fabrikas ir dirbtinio gyvulių apseklinimo stotis sėkmingai naudojo ir naudoja durpes kraikui. „Zemdirbio“ kolūkio laukininkai, išvežę į dirvas mėšlą su durpėmis, vaizdžiai įsitikino, kad toks pudinys žymiai vertin-

gesnis, negu mėšlas, gautas kreikiant gyvuliams šiaudus.

Teisingai elgiasi tie rajono žemės ūkio artelių vadovai, kurie numato šiemet iki minimumo sumažinti šiaudų panaudojimą kraikui, pakeisdami juos durpėmis. Taip, pavyzdžiui, „Už taiką“ kolūkis, kuriam neseniai pradėjo vadovauti zootechnikas drg. Kukanka, padavė paraišką pirkti 200 tonų durpių kraikui. Po 100 tonų durpių užsisakė „Aušros“, „Zemdirbio“ žemės ūkio artelės, 50 tonų — „Naujo gyvenimo“ kolūkis. Kiekvienam rajono kolūkiui būtina pasinaudoti galimybe nusipirkti ir parsivežti ne mažiau kaip 100 tonų presuotų durpių kraikui ir panaudoti jas visuomeniniams tvartams kreikti. Lėšos, panaudotos šiam reikalui, sugrįš su kaupu.

Z. Vaitkevičius
Rajono žemės ūkio inspekcijos viršininkas

KURSKO SRITIS. Chomutovsko rajono Kalinovsko kaimo žemės ūkio artelės nariai visuotiniame susirinkime nutarė parduoti kolūkiui savo galvijus. Jie taip samprotavo: kam laikyti asmeniniame ūkyje karves, iš kurių kolūkiečiai gauna per metus tik 1500 kg pieno, tuo tarpu kai artelėje iš kiekvienos karvės primelžiama po 3925 kg.

Artelės valdyba nutarė išduoti žiemos metu po pusę litro pieno kiekvienam šeimos nariui, o pavasarį ir vasarą — po litrą. Pieno produktams išduoti kiekvienoje kolūkio brigadoje įsteigti specialūs punktai.

Nuotraukoje: pirmos brigados kolūkiečiai gauna pieną specialiaame punkte. O. Sizovo nuotr. (ELTA).

Suvedame apytikrius ūkinių metų rezultatus IGYVENDINSIME SĖJOMAINĄ —PAKELSIME DERLIŲ

Ilgas, palankus lauko darbams ruduo padėjo sėkmingai užbaigti visus žemės ūkio darbus. Nuėmus visas kultūras, sparčiais tempais vykstant grūdinių kultūrų kėlimui, jau galima apytikriai apskaičiuoti, kokių laimėjimų pasiekė mūsų artelės žemdirbiai šiais metais.

Vienas svarbių mūsų laimėjimų — žemės ūkio kultūrų derlingumo pakėlimas. 53 ha plote išauginti rugiai davė po 11 cent grūdų iš hektaro. Ypač gerai užderėjo žieminiai kviečiai: 74 ha plote išaugintas derlius siekia 15—16 cent iš ha.

Tačiau žieminių kultūrų, rugių derlių galėjome išauginti žymiai geresnį, jeigu būtume geriau prižiūrėję jų pasėlius. Pavasaris užsitęsė ir buvo šlapias, o žemės pamus pagrindiniai sunkios, todėl šiauriniuose kalvų šlaituose pasėti žiemkėčiai išmirko.

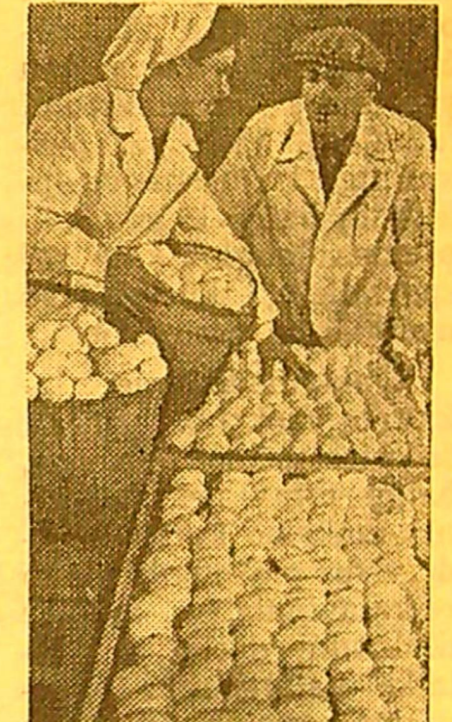
Žymi spraga laukininkų darbe — žemas linų derlingumas, gaunamos už juos mažos pajamos. Tai ir kolūkiečių, ir artelės valdybos, apsileidimas, juo labiau, kad linų auginimui pas mus palankios sąlygos.

Mūsų laukininkystės darbuotojai gerai padirbėjo plečiant daugiamečių žolių plotus, stiprinant pašarų bazę. Daugiametės žolės dabar užima daugiau kaip trečdalį artelės visos ariamos žemės. Jos ne tik geras pašaras, bet ir vertingas priešsėlis linams, grūdiniams kultūroms.

Kalbant apie priešsėlius reikia apsisistoti ties sėjomainos klausimu. Atvirai sakant ši svarbiausioji agrotechninė priemonė mūsų artelėje apleistą. Tiesa, buvome pradėję taikyti dešimtlaukę sėjomainą, bet ji neatitiko mūsų dirvožemio sąlygoms. Dabartiniu metu pradėdami įgyvendinti dvi sėjomainos rūšis, taikomas sunkiomis, taikomas lengvoms priemėlio dirvoms. Atsižvelgdami į dirvas, mes paruošėme naują sėjomainos būdą, kuris bus labiau priimtinas mūsų sąlygomis. Jeigu Žemės ūkio ministerija patvirtins mūsų projektą, galvoju, kad ši sėjomaina bus priimtina daugeliui rajono kolūkių, kurių dirvos panašios į mūsų.

Sėjomainos įgyvendinimas padės žymiai pakelti dirvų derlingumą, sustiprinti pašarų bazę.

V. Apetas
Puškino vardo kolūkio agronomas

dienų gavus naują viščiųų partiją, jie apšildomi ištisą parą, po to skėčiai periodiškai išjungiami, o po 30 dienų lempos įjungiamos tik šaltomis dienomis.

Paukščių fermos darbuotojai išaugina tokį kiekį prieauglio, kurio pilnai užtenka motininei grupei sukomplektuoti. Žymį prieauglio dalis, netinkama veislei, atpelnima mėšai.

Tarybiniam ūkyje yra puikus paukščių augintojų kadrai. Jų tarpe priešakinės paukštininkės N. Gram, S. Matura, T. Babij. Fermos vedėjas yra prityręs paukščių augintojas, puikiai žinąs savo darbą. Tai Ivanas Gribas, kuris už aukštus darbo rodiklius apdovanotas Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu.

Nuotraukoje: „Karmanovo“ tarybinio ūkio paukščių fermos vedėjas I. Gribas ir paukštininkė M. Gram ruošia eilinę kiaušinių siuntą. P. Lisenkino nuotr. (TASS).

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Blogo organizuotumo vaisiai“

Tokio pavadinimo korespondencija buvo atspausdinta „Pergalės“ 112 numeryje. Jos autorius kalbėjo apie blogą darbų organizavimą „Pirmūno“ kolūkio IV laukininkystės brigadoje, apie žemą kolūkiečių darbo drausmės lygį.

Kolūkio pirmininkas S. Sioo metu drausmės drg. Vaitkevičius prane-

šė redakcijai, kad korespondencija buvo apsvaryta artelės valdybos posėdyje. Brigadininkas drg. Dainys perspėtas. Už savavališką kolūkiečių neišėjimą į darbą nutarta nurašinėti po 3 darbadienius.

Siuo metu drausmės brigadoje pagerėjo.

IS ŽEMĖS ŪKIO PIRMŪNŲ PATYRIMO

„Karmanovo“ tarybinio ūkio paukščių augintojų laimėjimai

Moldavijos TSR. Goriopolio rajono „Karmanovo“ tarybiniam ūkyje paukštininkystės išvystymui skiriamas didelis dėmesys. Dabar čia yra 67 tūkstančiai paukščių, daugiausia vištų. Šiais metais tarybinio ūkio paukščių augintojai pasiekė didelius laimėjimus. Per devynis mėnesius jie gavo iš kiekvienos dedeklės vidutiniškai po 118 kiaušinių. Kiekvienam 100 ha grūdinių pasėlių gauta po 15 cent paukščių mėšos. Nuo metų pradžios išauginta 51 tūkstantis viščiųų.

Paukščių augintojų sėkmei padėjo racionalus paukščių lesinimas bei jų laikymo sąlygų pagerinimas, o taip pat geras prieauglio auginimo organizavimas. Lesinimui naudojami visi turimi ūkyje grūdiniai pašarai:

kukurūzai, miežiai, avižos, saulėgrąžų bei kitos atliekos. Ypatingai skiriama daug dėmesio paukščių aprūpinimui baltymiais pašarais. Šiam tikslui į jų racioną įjungiami nugriebtas pienas, mėsa, ankštinės kultūros. Vasarą kiekvienai vištai duodama po 20—25 gramus žalios liucernos, o žiemos metu — po 10 gramų liucernos šieno. Šie pašarai sumaišomi su paruoštu mišiniu. Be to, paukščiams išskiriami mineraliniai lesalai: kreida, kaulamilčiai bei druska. Didelę reikšmę turi pakankamas vitaminų kiekis racione. Tai apsaugoja vištas nuo susirgimo avitaminoze. Todėl vištoms duoda vitaminingus lesalus: morkas, daigintus grūdus, sėlenas. Lesalai būtina mielinami.

Siekiant pagerinti vi-

ščių laikymą, paukščių fermos darbuotojai pakeitė nuožulnius, panašias į laiptus laktas, horizontaliomis. Dabar nakties metu vištos geriau paįsli. Tarybinio ūkio paukštininkės gausiai pakreikiamos švariais šiaudais pridedant nedidelį kiekį negesintų kalkių. Kalkės išdžiovinamos kraiką ir yra gera dezinfekuojanti medžiaga.

Didelį dėmesį „Karmanovo“ tarybinio ūkio paukščių augintojai skiria prieauglio auginimui. Viščiųų apšildymui paukščių fermoje naudojami specialūs skėčiai su elektros lempomis. Skėtį galima pakelti ir nuleisti, tokiu būdu reguliuojant temperatūrą. Po skėčiaus ir aplink juos pakreikiama 10—15 cm storio sluoksniu piūvenų bei šiaudų piauštinio. Pirmas 10

Žaizdras išidegė

Daug darbo trumpomis rudens dienomis turi „Tarybinio artojo“ kolūkio antros laukininkystės brigados kalvis Kazys Pupeikis. Vos pasibaigus laukų darbams, visas reikalingas remontas inventorius buvo suvežtas prie kalvės. Laukininkystės brigados brigadininkas Edvardas Pupeikis pasirūpino, kad rogės, plūgai, pakinktai būtų atremontuoti iki prasidedant žiemai.

Tripkis į priekalą kūjis, ryškiai šviečia žaizdras, didėja atremontuotų padargų eilės...

Pasenęs brigados kolūketis P. Pupeikis remontuoja pavalkus.

V. Vikentjevas

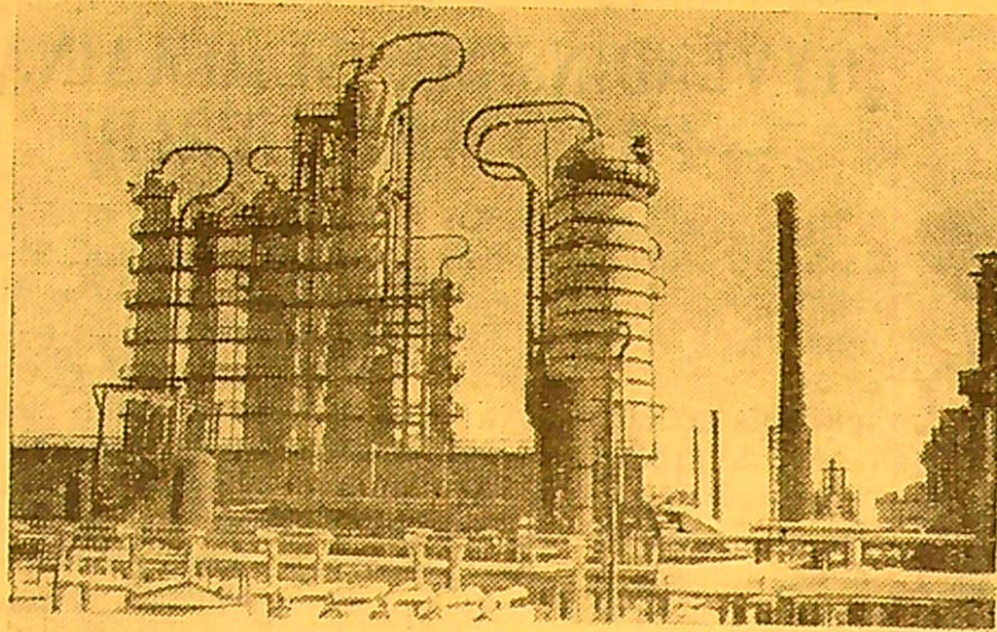
Lyg mūšio lauke...

Artėja žiema. Ateis dienos, kada prireiks rogių. Nežinia, ką darys Kalinino vardo kolūkio pirmos brigados brigadininkas drg. Bogomolnikovas? Trejos rogės, nuo pavasario paliktos prie tvarto, ir dabar ten pūva. Dvejos rogės apaugo žole prie netoli esančio klotimo.

Ir ne tik rogės ištiko toks liūdnas likimas. Brigadoje rūdija pamesti kur pakliuvo plūgai, arkliniai grėbliai bei kitas inventorius, tuo primindami lyg vaizdą po mūšio. Argi tai ūkiškas kolūkio turto saugojimas? Nemato to ir kolūkio valdyba. Ar ne perdidelis švaistymasis kiekvieną žiemą pirkti naujas rogės?

R. Vitkus

Kinijos Liaudies Respublika. Lančou mieste užbaigta naftos perdirbimo gamyklos pirmos eilės statyba. Šių metų pabaigoje gamykla duos dešimtis tūkstančių tonų naftos produkto. Statyba vykdoma pagal tarybinių inžinierių projektą, Tary-

Mokytiis neatsitraukiant nuo gamybos

Lietuvos Žemės ūkio akademijoje veikia neakivaizdinio apmokymo fakultetas, ruošiantis keturių specialybių aukšto kvalifikacijos specialistus: mokslinius agronomus, žemės ūkio mechanizacijos inžinierius, miškų ūkio inžinierius ir inžinierius - hidromeliatorių. Dabartiniu metu neakivaizdinio būdu čia mokosi virš dešimties šimtų žemės ūkio specialistų, kolūkių pirmininkų, partinių ir tarybinių darbuotojų, eilinių kolūkiečių. Nemažas bus ir naujų baigė neakivaizdinį fakultetą. Vien per pasakutinius trejus metus fakultetą baigė ir gavo diplomus daugiau kaip 170 specialistų, kurie šiuo metu dirba gamyboje.

Neakivaizdiniame fakultete mokslas trunka šešerius metus. Asmenys, baigę pilną neakivaizdinio mokymo kursą, įvykdę visus mokomojo plano reikalavimus, apgynę diplominį darbą ar išlaikę valstybinius egzaminus, gauna diplomą bendrais pagrindais ir įgyja tas pačias teises, kaip asmenys, baigę stacionarinę aukštąją mokyklą.

Studentų - neakivaizdininkų mokymasis vyksta naudojantis Lietuvos Žemės ūkio akademijos mokymo baze. Studentai - neakivaizdininkai naudojami akademijos kabinetais, laboratorijomis, auditorijomis, biblioteka, skaityklomis. Studentų neakivaizdininkų mokymosi pagrindą sudaro jų savarankiškas darbas, atliekamas pagal TSRS Aukštojo Mokslo ministerijos nustatytas programas. Savarankiškai mokymasis, gaudami metodinius nurodymus kiekvienai disciplinai iš žemės ūkio akademijos dėstytojų, studentai rašo kontrolinius darbus, kurie yra recenzuojami akademijos dėstytojų. Stu-

dentams nuolat teikiama konsultacijos asmeniškai arba raštu.

Studentai - neakivaizdininkai, išpildantieji mokslo planus, kartą į metus (žiemos metu) kviečiami į laboratorinių darbų ir egzaminų sesiją vienam mėnesiui laiko. Sesijų metu studentams skaitomos paskaitos, teikiama konsultacija. Su studentais - neakivaizdininkais dirba daugiausia patyrę akademijos profesorai ir dėstytojai.

Studentai - neakivaizdininkai naudojami visa eile lengvatų ir teisių. Sėkmingai besimokantieji studentai gauna vieną mėnesį papildomų apmokamų atostogų, jiems apmokama kelionė atvykstant į sesijas ir atgal. Valstybinių egzaminų metu studentai gauna apmokamas atostogas, o inžinierinių specialybių studentams mokamos stipendijos diplominio projekto ruošimo laikotarpyje.

Į Lietuvos Žemės ūkio akademijos neakivaizdinį fakultetą priimami visi piliečiai, nežiūrint amžiaus skirtumo, baigę vidurinį mokslą, dirbantieji žemės ūkio gamyboje ir išlaikę stojamuosius egzaminus. Asmenys, baigę vidurines mokyklas aukso ir sidabro medaliais arba technikumas su pagyrimu, priimami be stojamųjų egzaminų, nežiūrint baigimo metu.

Siuo metu vyksta studentų priėmimas į neakivaizdinį fakultetą. Padidinus kontingentus į neakivaizdinį fakultetą pareiškimų priėmimas pratęsiamas iki 1958 m. gruodžio mėn. 1 dienos, o mokslas naujai įstojuosiems prasidės nuo 1959 metų sausio mėn. 5 d.

P. Gulbinskas

Lietuvos Žemės ūkio akademijos neakivaizdinio fakulteto dekanas

bu Sąjungai padedant. Pagrindinius įrengimus bei mašinas teikia TSRS. Gamybiniai procesai įmonėje mechanizuoti ir automatizuoti. 1959 metų pabaigoje visa gamykla bus paleista į darbą.

Nuotraukoje: vieno gamyklos cechų išorinis vaizdas. Fu Čen-sino ir Ai Feno nuotr. Sinchua agentūra

SPORTO SAVAITĖ

NAUJI RESPUBLIKOS GIMNASTIKOS ČEMPIONAI

Vilniuje tris dienas vyko respublikos sportinės gimnastikos pirmenybės.

Garbingą respublikos vardą vyrų tarpe pirmą kartą iškovojo Vilniaus Valstybinio V. Kapsuko vardo universiteto studentas pirmaatskyrininkas N. Sarkis, įveikęs kaunietį sporto meistrą A. Česną.

Pasikeitė čempionė ir moterų tarpe. Respublikos čempionė tapo Kauno kūno kultūros instituto studentė pirmaatskyrininkė M. Minalgienė, įveikusi to paties instituto dėstytoją sporto meistrą E. Paulauskienę.

Komandinėse pirmenybėse nugalėjo Kauno gimnastai.

RESPUBLIKOS KLASIKINIŲ IMTYNIŲ PIRMENYBĖS

Panėvėžyje buvo surengtos jubiliejinės dešimtos Lietuvos TSR klasikinių imtynių pirmenybės.

Respublikos čempionų vardus pagal svorio kategorijas iškovojo: I. Nikišinas (Siauliai), sporto meistras E. Kreivėntas (Kaunas), F. Goldinas ir V. Miškis (Vilnius), sporto meistras V. Remeika ir V. Teliukanovas (Kaunas), sporto meistras R. Bagdonas (Vilnius) ir J. Šermukšnis (Kaunas).

RUOŠIAMASI ANTRAJAI TSRS TAUTŲ SPARTAKIADAI

Lapkričio 16 d. Kaune baigė darbą Respublikinio kūno kultūros ir sporto komiteto mokslinė - metodinė taryba. Tarybos posėdyje buvo apsvarstyti komiteto pirmininko A. Gudanovičiaus pranešimas apie pasiruošimą antrajai TSRS tautų spartakiadai ir jo pavaduotojo J. Kilšausko pranešimas apie auklėjamąjį darbą respublikos sportininkų tarpe. (ELTA).

L. OVALOVAS

Varinė saga

Romanas

(Tęsinys iš 135 numerio).

— Leiskite pranešti, ponas obergruppenfiureri? — paklausė Gausas mediniu balsu.

— Taip, taip! — pasakė Edingeris. — Ar sužinojote ką nors?

Gausas tylėdamas padavė Edingeriui siaurą lapelį. Edingeris pažvelgė į jį ir tuojau perdavė man.

Lapelyje buvo užrašyta: „Madona, Strėlnieky, 14“.

— Viskas? — paklausė Edingeris.

— Veterinarijos gydytojo Ozolso adresas. — atsakė Gausas. — Jis gyvena Madonoje.

Gal būt, pagalvoju aš, šis adresas ir bus raktu sąrašui išsifruoti...

Aš padėkoju Edingeriui ir paskubėjau atsiveikinti. Man nebesinorėjo grįžti prie sliadaus pasikalbėjimo apie Čarusiną.

— Atsiminkite, tai, kas atsitiks su jūsų šoferiu, niekas nežino, — perspėjo mane Edingeris atsiveikindamas. — Jūs dar padėkosite man.

— Galite būti tikras, pone obergruppenfiureri, — užtikrinau aš jį. — Hailit!

Aš atsiliutavau Edingeriui pakelta ranka ir paskubėjau prie mašinos.

— Dūmkl! — pasakiau aš. Zeleznovas įjungė motorą ir nustebežs pažiūrėjo į mane.

— Tu atrodati lyg būtumei susirgęs?

— Blogi mūsų reikalai, broliu, — atsakiau aš. — Gestapas ruošiasi sumti tave. Negalima buvo nepastebėti: Zeleznovas susijaudino, bet čia pat susivaldė.

— Kaip tai? — paklausė jis.

— Pats Edingeris perspėjo, — paaiškinu aš. — Nežinau, ar kas nors pranešė jiems, ar jie patys sužinojo, bet jis sako, kad gestapas turi žinias apie tavo ryšius su Rygos pogrindžiu...

Zeleznovas susimąstęs linktelėjo galva.

— Uždavinsys... — Koks čia gali būti uždavinsys? — atsakiau aš. — Nėra laukti, reikia pasislėpti.

Zeleznovas atsiduso.

— Tai ne taip paprasta, o juo labiau, kad tas gali mesiti šešėlį ant mūsų...

Kreipdamiesi vienas į kitą mes sakydavome kartais „jūs“, kartais „tu“: tais momentais, kai ypatingai aštriai jausdavome savo dvasinį artumą, sakydavome „tu“, o kai grįždavome prie tarnybinių reikalų, pereidavome prie „jūs“; šį kartą „tu“ ir „jūs“ susimaišė mūsų pasikalbėjime.

— Jūs neįvertinate jums duotos užduoties svarbos, — priekaištingai pasakė Zeleznovas. — Dėl jos galima daug ką paaukoti.

— Bet jokiū būdu ne tave, — pertraukiau aš jį, — o kas

jeigu mes abu pabėgtume?

— Ar jūs suprantate ką kalbate? — griežtai atsakė Zeleznovas. — Jūs neturite teisės pasitraukti, kol nebus išaiškinti visi šie agentai. Ar suprantate, kokią grėsmę tai sudarys mums nugalėjus?

Tai lyg palikti purvą žaidoje. Žaidą galima išgydyti per mėnesį, o galima gydyti ir dešimt metų...

— Reikia pasitarti su Proininu, — pasiūliau aš. — Jis pasakys kaip pasielgti.

— Zinoma, — sutiko Zeleznovas. — Bet, tur būt, ir Proininas čia... — Jis nutilo; buvo matyti, kad jam nelengva

ką nors nutarti. — Reikia kaip nors uždelsti ir suspėti... — Jis nebaigė minties ir vėl susimąstė. — Stai jeigu pavyktų nors laikinai pašalinti Edingerį...

Zeleznovas staigiai pasuko mašiną už kampo.

— Na, kaip su adresu? — pasidomėjo jis. — Ar Edingeris pažadėjo sužinoti?

— Adresas kišenėje, — atsakiau aš. — Galima imtis ieškojimų.

— Sitai gerai! — pagyveno Zeleznovas. — Būtų skriaudu, jeigu mane suimtų...

Bet aš supratau, kad tas tiesiog neįmanoma. Užduotis, žinoma, turi būti įvykdyta, tačiau paaukoti Zeleznovą irgi negalima. Mums vėl teko ieškoti išeities iš beviltiškos padėties...

Ir aš pagalvoju apie Jankovską. Kodėl gi nepriversiti šios ponios patarnauti mums? Ji nemėgo Edingerio ir palankiai žiūrėjo į mane, jos planuose aš užėmiau ne paskutinę vietą. Kodėl gi nestatyti savęs ant svarstyklių lėkštės?

Aš atsigrėžiau į Zeleznovą.

— Pasuk atgal! — pasakiau aš. — Važiukime į viešbutį, pas Jankovską.

— Kam? — nusistebėjo Zeleznovas. — Kiekviena minutė brangi.

— Kilo viena mintis, — pasakiau aš. — Pamėginkime kovoti.

— O man negalima susipažinti su šia idėja? — paklausė Zeleznovas. — Kaip sakoma, viena galva gerai, o dvi... Aš bijojau, kad jis gali nepritari man, be to, nebuvau tikras, kad galėsiu šią idėją kaip reikiant išaiškinti jam.

— Verčiau, važiuk! — pakartoju aš. — Gal žuvytė ir prikibus...

Negaliu sakyti, kad Zeleznovas labai patikimai pažiūrėjo į mano žodžius, tačiau jis paklausė mane ir nuvažiavo į viešbutį.

Jankovską neatsiliepiu j mano pasibeldimą; aš pagalvoju, kad jos nėra namie, tačiau durys nebuvo užrakintos, ir, man pastūmus, jos atsidarė.

Jankovską miegojo ant sofų, parietusi kojas. Ji negirdėjo mano žingsnių, bet vos tik aš, dar nieko nepasakęs, atsisėdau prie jos, ji tuojau atmerkė akis.

— Turiu nemalonumų, — tučiuojau pasakiau aš. — Tik dabar grįžtu nuo Edingerio. Jis pasakė, kad susekti mano ryšiai su partizanais...

Jankovską greit atsisėdo, miegą mano žodžiai jai kaip mat išblaškė.

— Kokia kvailystė! — sušuko ji. — Jie nieko nesuprato! Šia frazė ji demaskavo save, bet aš neparodžiau, kad įtarinėju ją.

— Ko nesuprato? — paklausiau aš. — Kas?

— Och nieko nesuprato! — su apmądu atsiliopė ji. — Jūsų Čarusinas iš tikrųjų labai įtartinas, bet jūs kuo dėl tas? Baisiausia yra tai, jog šiam maniakui prikibus, niekaip neatsikratysi jo, jis nieko nenori pripažinti...

Ji atsistojo, pavaikščiojo po kambarį, užsirūkė.

— O jūs kodėl jaudinatės? — paklausiau aš. — Na, suims mane, nužudys o jums kas?

— Tas ir yra, kad jūsų negalima suimti! — sušuko ji. — Teiloras niekada to nedovanos man!

Rūpinosi ji, žinoma, ne tiek manimi, kiek savimi.

— Stai kas, važiukime pas Grenerį, — ryžtingai pasakė ji. — Reikia ką nors daryti...

Ji vėl tapo tokia veikli, kad buvo sunku sustabdyti ją.

Mes nusileidome žemyn. Jankovską piktai dėbtelėjo į Zeleznovą; dabar ji nemėgino slėpti priešiško nusistatymo jam.

— Ach, tai jūs? — nedraugiškai pasakė ji ir linktelėjo kažkur į šoną. — Jūs nereikalingas mums!

Zeleznovas klausiamai pažvelgė į mane.

— Jūs nereikalingas mums! — griežtai pakartojo ji. — Išlipkite iš mašinos!

— Eik, Viktorai, — pasakiau aš. — Neverta ginčytis su įnoringa moterimi.

Jis išlipo į šaligatvį.

— Eisiu namo, — pasakė jis.

— Kur norite, — atsakė Jankovską. — Turite užtektinai reikalų ir be pono Berzinio...

Aš nenorėjau prieštarauti jai. Jankovską buvo energingas žmogus, ir jeigu nutarė ką nors, geriau nesiginčyti su ja.

— Sėskite! — beveik suriko Jankovską ir pati sėdo prie vairo.

Zeleznovas gūžtelėjo pečiais ir ramiai, kaip visada, lyg jam niekas negrėstų, nuėjo gatve.

(Bus daugiau).

Redaktoriaus pavad. V. BARANOVSKIS